

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska broj 6

15. P- 561/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivi Bakaliću, uz sudjelovanje Darinke Nejašmić kao zapisničara, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d., Varoslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, protiv tuženika HAZARDER d.o.o. u stečaju, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109/A, OIB: 61318305522, zastupan po stečajnom upravitelju Frani Bazina u Zagrebu, radi utvrđenja, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnice tužitelja Maje Brnabić i u izostanku uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude održanom dana 1. srpnja 2022.g

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“I.I. Utvrđuje se osnovanim dio osporene tražbine tužitelja u ukupnom iznosu od 3.521.470,67 kn, a koju čine glavnica u iznosu od 2.367.935,78 kn, zakonske kamate u iznosu od 769.618,09 kn, troškovi po arbitraži u iznosu od 289.744,93 kn te kamate u iznosu od 94.171,87 kn.

I.II. Tražbina tužitelja u iznosu od 3.521.470,67 kn svrstava se u drugi viši isplatni red tražbina u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu St-206/20.”

r i j e š i o j e:

I. Utvrđuje se da je tužitelj povukao protutužbeni zahtjev.

II. Dužan je tuženik platiti tužitelju na ime troškova parničnog postupka iznos od 7.50,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje:

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 26.04.2021., posl. br. St-206/2020, nad tuženikom kao stečajnim dužnikom je otvoren stečajni postupak u kojem je tužitelj kao stečajni vjerovnik u zakonskom roku, prijavio svoju tražbinu radi namirenja iz stečajne mase stečajnog dužnika, ovdje tuženika, i to u visini od 3.541.064,06 kune te da je sud nakon održanog ispitnog ročišta donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od dana 17.09.2021.g., kojim rješenjem je od ukupnog prijavljenog potraživanja tužitelja u iznosu od 3.541.064,06 kn, kao tražbina II. višeg isplatnog reda, pod toč. III. utvrđeno (priznato) 18.213,15 kn. Pod točkom IV. istog rješenja osporen je ostatak prijavljenog potraživanja tužitelja u iznosu od 3.522.850,91 kn te je tužitelj upućen u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti predmetnog rješenja pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika, ovdje tuženika, a radi utvrđivanja osporene tražbine, a što je tužitelj i napravio podnesenom tužbom.

Tužitelj u tužbi nadalje ističe kako od ukupnog prijavljenog potraživanja tužitelja u iznosu od 3.541.064,06 kn, dio u iznosu od 19.593,39 kn se temelji na pravomoćnom i ovršnom rješenju o ovrsi od 08.01.2021.g. donesenom po javnom bilježniku Mirjani Popovac pod posl. br: Ovr-69/2021 (glavnica iznosi 16.617,99 kn, kamata na glavicu iznosi 1.218,93 kn, trošak javnog bilježnika i predujma FINE iznose 1.739,35 kn, te kamata na trošak iznosi 17,12 kn), dok se ostatak potraživanja u iznosu od 3.521.470,67 kn odnosi na sredstva (glavnica, troškovi i kamata) koja su ovršena s računa tužitelja temeljem rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br: Ovr-164/16 od 02.06.2016.g. Naime, pravorijekom Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj: AS-P-2012/43 od 15.07.2014.g. naloženo je tuženiku, ovdje tužitelju da u roku od 15 dana plati tužitelju, ovdje tuženiku iznos od 1.272.315,01 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena i to na iznos od 3.829.500,00 kn od 18.06.2012.g. do 19.02.2013.g. i na iznos od 1.272.315,01 kn od 20. veljače 2013 do isplate, sve kako je to pobliže navedeno u samom navedenom Pravorijeku. Isto je tako naloženo tuženiku, ovdje tužitelju podmiriti tužitelju, ovdje tuženiku troškove postupka u iznosu od 257.258,01 kn.

Rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br: Ovr-164/16 od 02.06.2016.g. temeljem naprijed navedenog pravorijeka, a radi naplate predmetnog potraživanja, određena je ovrha na novčanim sredstvima ovršenika, ovdje tužitelja. Temeljem navedenog rješenja o ovrsi tužitelju su dana 08.06.2016.g. odnosno 03.07.2017.g. s računa ovršena sredstva u iznosu od 1.559.029,52 kn (glavnice) i 1.098.745,19 (kamate).

U tužbi se dalje tvrdi da je tužitelj podnio tužbu radi poništaja naprijed navedenog pravorijeka, a potom da je Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu posl. br: P-2006/14 dana 17.09.2015.g. donio presudu kojom je poništen pravorijek

Stalnog arbitražnog sudišta pri HGK broj AS-P-2012/43 od 15.07.2014.g., te je utvrđeno da isti ne proizvodi nikakve pravne učinke. Također je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 74.275,00 kn. Povodom izjavljene žalbe, presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-8912/2015 od 12.03.2019.g. odbijena je žalba tuženika uložena na naprijed navedenu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu te se ista presuda potvrđuje u toč. 1. izreke te u dijelu toč. 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 66.318,75 kn. Presuda se preinačuje u dijelu toč. 2 izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 7.956,25 kn te se u tom dijelu isti odbija.

Sukladno navedenom, tužitelj tvrdi da je u stečajnom postupku poslao prijavu svog potraživanja u ukupnom iznosu od 3.541.064,06 kn time što su zakonske zatezne kamate obračunate do dana 26.04.2021., odnosno do dana otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, posl. br. St-206/20.

U odnosu na prijavu tražbine tužitelj tvrdi da je stečajni upravitelj tuženika osporio naprijed navedeno potraživanje jer isto po njemu nije osnovano iz razloga „...što je arbitražni pravorijek poništen radi proceduralnih razloga, a ne radi toga što je neosnovano potraživanje dužnika te zato što ne postoji nikakva isprava/dokaz temeljem koje bi stečajni upravitelj mogao priznati vjerovniku navedeni iznos.“

U svezi osporavanja tražbine tužitelj ističe kako je nejasan ovakav stav stečajnog upravitelja iz razloga što prema pozitivnim propisima RH nije od značaja je li neka odluka ukinuta iz procesno pravnih ili materijalno pravnih razloga. Činjenica jest da je odluka temeljem koje je doneseno rješenje o ovrsi, a temeljem kojeg su tužitelju zaplijenjena odnosno naplaćena sredstva, ukinuta i to pravomoćnom odlukom suda. Stoga, a budući je otpao odnosno poništen je osnov stjecanja na strani tuženika, očito se radi o stjecanju bez osnove te je tuženik dužan tužitelju vratiti navedena sredstva.

2. Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i tvrdi kako su točni navodi tužitelja o donesenom pravorijeku Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao što je točno da je nakon toga Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu presudom poništio navedeni pravorijek, a koja presuda je potom potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske. Tuženik je također potvrdio da je temeljem rješenja o ovrsi prisilno namirio svoju tražbinu prema donesenom pravorijeku i to u iznosima koji su navedeni u tužbi.

Međutim, tuženik ističe kako je navedeni pravorijek poništen isključivo iz formalnog razloga i to zbog izostanka potpisa člana arbitražnog sudišta upravo na primjerku pravorijeka dostavljenog tužitelju, dok su svi ostali primjerci pravorijeka uredno potpisani od sva tri člana sudišta. Kako je pravorijek poništen iz formalnog razloga, tuženik u odgovoru na tužbu najavljuje kako će podnijeti prijedlog da se donese odluka o provedbi nove arbitraže u istom sporu pozivom na članak 37. stavak 1. Zakona o arbitraži.

3. U nastavku postupka tuženik je podneskom od 7. ožujka 2022. postavio protutužbeni zahtjev kojeg je naknadno povukao podneskom od 22. ožujka 2022.,

dok je tužitelj podneskom od 8. veljače 2022. izvijestio sud kako je u međuvremenu odbačen tuženikov zahtjev za vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje arbitražnom sudu u istom sporu.

4. U dokazne svrhe sud je pregledao rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. Ovr-164/2016, presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. P-2006/14, presudu VTS RH br. 35. PŽ-8912/2015, pravorijek Stalnog arbitražnog sudišta br. As-P-2012/43, specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje po rješenju o ovrsi.

Pregledom arbitražnog pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori br. As-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. utvrđuje se da je tim pravorijekom naloženo ovdje tužitelju da ovdje tuženiku isplati 1.272.315,01 kn sa zateznim kamatama koje na iznos od 3.829.500,00 kn teku od 18.6.2012. do 19.2.2013. i na iznos od 1.272.315,01 kn od 20.2.2013. do isplate, kao i da ovdje tužitelj plati ovdje tuženiku na ime troškova postupka iznos od 257.258,01 kn. Tužitelj je uz tužbu dostavio upravo primjerak arbitražnog pravorijeka koji nije potpisan od trećeg člana arbitražnog vijeća Sanje Porobija.

Izostanak navedenog potpisa člana arbitražnog vijeća bio je razlog zbog kojeg je ovdje tužitelj pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, pokrenuo postupak za poništenje arbitražnog pravorijeka, a taj sud je presudom br. I P-2006/14 od 17. rujna 2015. prihvatio tužbeni zahtjev i poništio pravorijek Stalnog arbitražnog sudišta br. As-P-2013/43 od 15. srpnja 2014. te je naložio ovdje tuženiku platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 74.275,00 kn.

Navedena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena je presudom VTS RH br. 35. PŽ-8912/2015 od 12. ožujka 2019. u točki I. izreke presude o glavnoj stvari, dok je preinačena odluka o trošku na način da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 7.956,25 kn.

Pregledom rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu br. 51. Ovr-164/2016 od 2. lipnja 2016. utvrđuje se da je taj sud temeljem ovršne isprave-pravomoćnog i ovršnog pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri HGH br. As-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. dopustio ovrhu protiv ovdje tužitelja temeljem koje ovrhe je u korist ovdje tuženika naplaćeno s osnova glavnog duga iznos od 1.559.029,52 kn, a s osnova kamata 1.098.745,19 kn, kako to proizlazi iz podataka dostavljenih od strane Financijske agencije.

5. Nakon provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

6. Kao mjerodavno pravo primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11., 75/15., dalje: ZOO) kao i Stečajni zakon (NN – 71/15, 104/17.).

O MERITUMU SPORA

7. Podnesenom tužbom tužitelj traži utvrđenje da je osporavanje tužiteljeve tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom pod br. St-206/2020 neosnovano, osobito s onim obrazloženjem kojeg je stečajni upravitelj iznio u stečajnom postupku kao razlog osporavanja, a to je što je arbitražni pravorijek poništen radi formalnih razloga u svezi čega tužitelj ističe da je arbitražni pravorijek Stalnog arbitražnog sudišta pri HGK poništen pravomoćnom odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. I P-2006/14, a da je u međuvremenu, prije pravomoćne odluke o poništenju pravorijeka tuženik proveo ovršni postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu radi naplate po pravorijeku kao ovršnoj ispravi, te da je na taj način trenutkom pravomoćnog poništenja pravorijeka otpao razlog naplate sredstava putem ovršnog postupka, te je na strani tuženika došlo do stjecanja bez osnove jer je osnov naplate naknadno otpao.

8. Tuženik se je ovom tužbenom traženju usprotivio tvrdnjom da je arbitražni pravorijek poništen iz formalnih razloga, zbog čega će tuženik podnijeti Trgovačkom sudu u Zagrebu prijedlog radi donošenja odluke o dopuštenju provedbe nove arbitraže.

Svojim podneskom od 8. veljače 2022. tužitelj je izvijestio sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. P-2006/14 od 29.12.2021. odbačen tuženikov zahtjev za vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje arbitražnom sudu u istom sporu.

9. Određujući se prema ovim temeljnim, suprotstavljenim stavovima stranaka sud je presudio kao u izreci pod točkom I. iz slijedećih razloga.

Podnesenom tužbom tužitelj traži utvrđenje da je neosnovano osporavanje njegove prijavljene tražbine izjavljeno od strane stečajnog upravitelja u stečajnom postupku ovog suda br. St-206/20 koji postupak se provodi prema tuženiku. Tužitelj je kao dokaz osnovanosti svojih navoda dostavio primjerak arbitražnog pravorijeka br. As-P-2012/43 koji je poništen presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. P-2006/14, a navedena presuda je povodom žalbe potvrđena od strane VTS RH presudom br. PŽ-8912/2015. Kako je tuženik u međuvremenu od donošenja arbitražnog pravorijeka pa do pravomoćne odluke o poništenju navedenog pravorijeka zatražio pokretanje ovršnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu temeljem navedenog pravorijeka kao ovršne isprave, a što je taj sud i dopustio rješenjem od 2. lipnja 2016. i povodom kojeg rješenja o ovrsi je prema podacima FINE (list 27) s osnova glavnog duga naplaćen iznos od 1.559.029,52 kn a s osnova kamata 1.098.745,19 kn i to u razdoblju od 8.6.2016. do 3.7.2017., lako je zaključiti da je s pravomoćnom presudom VTS RH br. 35. PŽ-8912/2015 od 12.3.2019., a kojom presudom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu o poništenju arbitražnog pravorijeka, otpao osnov temeljem kojeg je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj proveo ovršni postupak protiv ovdje tužitelja kao ovršenika i u istom naplatio iznose koje je ovdje tužitelj potom prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom.

S tim u svezi sud ukazuje na članak 1111. ZOO-a koji regulira institut stjecanja bez osnova i koji glasi:

„(1) Kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

(2) Pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom.

(3) Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.“

Kako je u članku 1111. stavak 3. ZOO-a propisana obveza vraćanja stečenog bez osnove i kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja je kasnije otpala, u kontekstu provedenih dokaza u ovom parničnom predmetu, lako je zaključiti:

- da je tuženik temeljem arbitražnog pravorijeka br. As-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. kao ovršne isprave pokrenuo ovršni postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu br. 51. Ovr-146/16 i temeljem rješenja Ovršnog suda od 2. lipnja 2016. od tužitelja ukupno naplatio s osnova glavnog duga 1.559.029,52 kn, a s osnova kamata 1.098.745,19 kn,
- da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. I P-2006/14. od 17. rujna 2015. poništen prethodno navedeni arbitražni pravorijek,
- da je presudom VTS RH br. 35. Pž-8912/2015-9 od 12. ožujka 2019. odbijena žalba ovdje tuženika i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu,
- da je trenutkom donošenja presude VTS RH ista postala pravomoćna, a s tim istim danom pravomoćnosti presude 12. ožujka 2019. godine otpao je i osnov temeljem kojeg je tuženik prethodno kroz ovršni postupak od tužitelja naplatio iznose koji su iskazani u prijavi tužiteljeve tražbine u stečajnom postupku,

Slijedom svih prethodnih navoda, sud jedino može zaključiti da je u kontekstu članka 266. Stečajnog zakona (NN – 71/15, 104/17.), tuženikovo osporavanje tužiteljeve tražbine otklonjeno kao neosnovano jer se kod činjenice pravomoćnosti presude nekog suda više ne može propitkivati je li predmetna presuda donesena samo zbog formalnih nedostataka arbitražnog pravorijeka ili iz nekog drugog razloga. Razlozi zbog kojih je donesena pravomoćna presuda iskazani su u presudama navedenih sudova, a tuženik očito protiv navedene pravomoćne presude nije podnio reviziju kao izvanredni pravni lijek.

Ovdje je potrebno ukazati i na članak 6. stavak 3. Zakona o sudovima kojim je propisano da je svatko u Republici Hrvatskoj dužan poštovati pravomoćnu sudsku odluku i njome se pokoriti, a tuženikovo osporavanje prijavljene tražbine tužitelja nije na tragu citirane zakonske odredbe jer je to osporavanje u direktnoj suprotnosti s pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu br. I P-2006/14. od 17. rujna 2015.

Zbog navedenog je trebalo prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti jer je tužitelj podnesenom tužbom i priloženim dokazima dokazao da je osporavanje prijavljene tražbine od strane stečajnog upravitelja bilo neosnovano jer se na strani tuženika putem provedenog ovršnog postupka ostvarilo obilježje stjecanja bez osnove jer je dio imovine tužitelja prešao u imovinu tuženika temeljem osnove koja je kasnije otpala, čime su se ostvarila sva obilježja navedenog instituta iz članka 1111. ZOO-a, a posljedično tome i tužnikovo osporavanje prijavljene tražbine pokazalo se kao neosnovano, zbog čega je presuđeno kao u izreci.

Radi navedenog odlučeno je kao u izreci pod točkom I.

U izreci rješenja pod točkom II. sud je utvrdio povlačenje protutužbenog zahtjeva tuženika, kojem se povlačenju tužitelj nije protivio, radi čega je odlučeno o povlačenju istog sukladno čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19., dalje: ZPP).

O TROŠKOVIMA POSTUPKA

10. Odluka o troškovima iz točke II. izreke rješenja temelji se na odredbi članak 154. stavak 1. ZPP. Troškovi tužitelja sastoje se od pristojbe tužbe 2.500,00 kn i presude 5.000,00 kn.

U Splitu, 1. srpnja 2022.

SUDAC:

Ivo Bakalić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.

DNA:

- tužitelju
- ZZ tuženika Frane Bazina
- u spis

Broj zapisa: **eb30e-54bfc**

Kontrolni broj: **0be42-b3e05-d0ee3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVO BAKALIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.